

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 14.3.2024
C(2024) 1759 final

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 14.3.2024

**tot wijziging van Verordening (EG) nr. 810/2009 met betrekking tot het bedrag van de
visumleges**

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

Krachtens artikel 16, lid 9, van de Visumcode¹ moet de Commissie om de drie jaar beoordelen of de visumleges moeten worden herzien. Deze bepaling is in 2020 van toepassing geworden en de Commissie heeft een dergelijke beoordeling nu uitgevoerd voor de periode van drie jaar die sindsdien is verstreken.

De visumleges bedragen momenteel 80 EUR voor volwassenen en 40 EUR voor kinderen in de leeftijd van zes tot en met elf jaar. Indien de Raad op grond van artikel 25 bis, lid 5, punt b), van de Visumcode een uitvoeringsbesluit vaststelt wegens onvoldoende medewerking aan overname, kunnen voor aanvragers van twaalf jaar of ouder visumleges van 120 EUR of 160 EUR gelden.

Externe dienstverleners die namens de lidstaten visumaanvragen in ontvangst nemen, kunnen over het algemeen dienstverleningskosten aanrekenen tot de helft van de standaardvisumleges, d.w.z. 40 EUR.

Wanneer de Commissie beoordeelt of de visumleges moeten worden herzien, moet zij volgens de Visumcode rekening houden met objectieve criteria, zoals de door Eurostat gepubliceerde inflatie voor de Unie als geheel en het gewogen gemiddelde van de salarissen van de ambtenaren van de lidstaten. Daarom presenteert de Commissie, parallel aan deze gedelegeerde verordening, een beoordelingsverslag waarin de gedetailleerde berekeningsmethode wordt uiteengezet en wordt geconcludeerd dat een verhoging van de visumleges gerechtvaardigd is.

De Commissie heeft ervoor gekozen zich voor de berekening van de herziene visumleges te beperken tot de twee criteria van de Visumcode, namelijk de inflatie voor de Unie als geheel en de ontwikkeling van de salarissen van de ambtenaren van de lidstaten. De drie jaar tussen 1 juli 2020 en 1 juli 2023 werden als referentieperiode gebruikt. De aanpassingen werden op jaarbasis berekend op de navolgende wijze.

Inflatie voor de Unie als geheel²

$$\text{Inflatie} = \frac{(\text{index jaar } N + 1) - (\text{index jaar } N)}{\text{index jaar } N}$$

	2020-2021	2021-2022	2022-2023
Index juni jaar N	106,31	108,65	119,03
Index juni jaar N+1	108,65	119,03	126,69
Inflatie	2,2 %	9,6 %	6,4 %

Gewogen gemiddelde van de ontwikkeling van de salarissen van de ambtenaren van de lidstaten

-

¹ Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna “de Visumcode” genoemd) (PB L 243 van 15.9.2009, blz. 1).

² Bron: maandelijkse inflatiegegevens gepubliceerd door Eurostat (geharmoniseerd indexcijfer van de consumptieprijzen (GICP)).

De berekening is gebaseerd op de voor administratieve doeleinden bestemde bezoldigingsstatistieken van Eurostat die worden gebruikt bij de berekening van de jaarlijkse actualisering van de bezoldigingen van EU-ambtenaren. Het gewogen gemiddelde van de koopkracht van de salarissen van de ambtenaren van de lidstaten is in twee stappen berekend:

het verschil in de reële netto bezoldiging van de ambtenaren in elke lidstaat tussen jaar N en jaar N + 1 (= ontwikkeling van de koopkracht) wordt vermenigvuldigd met een wegingsfactor. Als wegingsfactor wordt gebruikt het bbp uitgedrukt als aandeel van het totale bbp van de EU en gemeten in koopkrachtpariteiten. De reële netto-beloningsindicator per lidstaat en de bijbehorende bbp-gewichten worden jaarlijks door Eurostat gepubliceerd³ en bestrijken de periode tot en met 1 juli van het voorgaande jaar.

De globale salarisindicator voor de hele EU (koopkracht) wordt berekend als de som van de bbp-gewogen indicator van elke lidstaat.

Herziening van de visumleges

Door de twee factoren te combineren, kan een jaarlijkse indicator voor de aanpassing van de visumleges worden berekend:

$$\text{Visa Fee Adjustment Indicator} = \frac{(100 + \text{inflation rate}) * (100 + \text{purchasing power indicator})}{100} - 100$$

De herziene visumleges zijn aan de hand van deze indicator berekend voor elke periode van een jaar:

leges (jaar N + 1) = leges (jaar N) * indicator voor periode N tot N + 1

	Inflatie	Salarisin dicator	Indicator van de visumleg es	Aangepaste visumleges (EUR)			
Begin				80,00	40,00	120,00	160,00
2020-2021	2,2 %	0,2 %	2,4 %	81,92	40,96	122,88	163,84
2021-2022	9,6 %	-4,6 %	4,6 %	85,69	42,84	128,53	171,38
2022-2023	6,4 %	-1,7 %	4,6 %	89,63	44,81	134,44	179,26

Afronding naar boven in hele euro's resulteert in herziene visumleges van respectievelijk 90 EUR, 45 EUR, 135 EUR en 180 EUR.

Vergelijking van de visumleges

Ten opzichte van andere vergelijkbare landen van bestemming zullen de leges voor een Schengenvisum met 90 EUR nog steeds relatief laag zijn.

Land	Leges in nationale valuta	Leges (bij benadering) in EUR
VS	185 (USD)	172
VK	115 – 771, afhankelijk van de geldigheidsduur (GBP)	135 – 900
Canada	100 + 85 vergoeding voor biometrische gegevens (CAD)	130
Australië	190 (AUD)	117
Nieuw-	211, exclusief toerismebelasting (NZD)	120

-

³ Bron: Eurostat-verslagen over de jaarlijkse actualisering van de bezoldigingen en pensioenen van EU-ambtenaren; <https://ec.europa.eu/eurostat/web/civil-servants-remuneration/publications>

Zeeland		
Japan	3 000 visum voor één binnenkomst 6 000 meervoudig visum (JPY)	19 38

2. RAADPLEGING VOORAFGAAND AAN DE AANNEMING VAN DE HANDELING

De Commissie heeft op 20 december 2023 een ad-hocvergadering met deskundigen uit de lidstaten georganiseerd om het ontwerp van gedelegeerde verordening tot herziening van de visumleges te bespreken. Op deze vergadering sprak de overgrote meerderheid van de lidstaten zich uit voor een herziening van de leges.

Op het ontwerp van gedelegeerde verordening kon tussen 2 februari en 1 maart 2024 feedback worden gegeven. Vier EU-burgers en zeven personen in Turkije dienden individuele opmerkingen in. De vier organisaties die feedback gaven, waren een klein adviesbureau in Turkije dat zich richt op onderwijs en visa, een Turkse universiteit, een Europese niet-gouvernementele organisatie en de Internationale Luchtvaartorganisatie (die luchtvaartmaatschappijen vertegenwoordigt). Verder diende één persoon opmerkingen in die geen betrekking hadden op visumbeleid of visumleges.

Uit geen van de ontvangen opmerkingen sprak steun voor een verhoging van de leges. De hoge kosten van levensonderhoud en de inflatie werden aangevoerd als argumenten tegen een verhoging van de leges, aangezien een dergelijke verhoging reizen zou kunnen belemmeren en persoonlijke contacten in de weg zou kunnen staan. In verschillende opmerkingen werd een verband gelegd met de kwaliteit van de visumdiensten, die te wensen over zou laten. Genoemd werden de moeilijkheden bij het maken van een afspraak, verschillen tussen de praktijken van de lidstaten en een gebrek aan transparantie. De respondenten bekritiseerden ook de rol van de externe dienstverleners.

De dienstverlening aan de aanvragers zou echter niet verbeteren als de visumleges op het huidige niveau zouden blijven. Daarentegen verwacht de Commissie van de lidstaten dat zij de nieuwe inkomsten zullen gebruiken om de wachttijden terug te dringen en de dienstverlening aan de aanvragers te verbeteren.

De Internationale Luchtvaartorganisatie verzette zich weliswaar niet uitdrukkelijk tegen de verhoging van de leges, maar pleitte ervoor om vaart te zetten achter de digitalisering van de visumprocedure, die volgens haar zal leiden tot lagere kosten en leges voor de aanvragers. De Internationale Luchtvaartorganisatie kwam met bewijs dat de verhoging van de visumleges 34 % zou uitmaken van een gemiddelde vluchtprijs naar het Schengengebied, tegenover 31 % nu. Bij deze berekening zijn de kosten voor overnachting en maaltijden echter niet in aanmerking genomen, en er wordt evenmin onderscheid gemaakt naar de gemiddelde vluchtprijs per plaats van vertrek. Aangezien het aanzienlijk duurder is om naar de EU te vliegen vanuit visumplichtige landen (waarvan de meeste in Afrika en Azië liggen) dan vanuit visumvrije landen (waarvan de meeste in Europa en Noord- en Zuid-Amerika liggen), maken de visumleges een beduidend kleiner deel uit van de totale kosten van een reis naar de EU dan de organisatie raamt.

Op basis van de feedback van de vergadering van de deskundigen en de openbare raadpleging acht de Commissie een verhoging van de visumleges noodzakelijk.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN DE GEDELEGEERDE HANDELING

De rechtsgrondslag voor deze gedelegeerde handeling is artikel 16, lid 9, en artikel 51 bis van de Visumcode. Bij artikel 51 bis wordt de in artikel 16, lid 9, bedoelde bevoegdheid om

gedelegeerde handelingen vast te stellen, aan de Commissie toegekend voor een termijn van vijf jaar met ingang van 1 augustus 2019. Krachtens artikel 16, lid 9, is de Commissie bevoegd om gedelegeerde handelingen vast te stellen tot wijziging van de Visumcode met betrekking tot de in artikel 16, leden 1, 2 en 2 bis, opgenomen visumleges.

Artikel 1 van de gedelegeerde verordening wijzigt de leden 1, 2 en 2 bis van artikel 16 van de Visumcode en bepaalt het nieuwe te betalen bedrag aan visumleges.

Artikel 2 bepaalt dat de gedelegeerde verordening met de verhoogde visumleges van kracht wordt op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad. Dit biedt de lidstaten de gelegenheid om de noodzakelijke administratieve stappen te nemen voor het toepassen van de verhoogde leges.

De herziening van de visumleges heeft ook gevolgen voor de maximale dienstverleningskosten die externe dienstverleners kunnen aanrekenen overeenkomstig artikel 17, lid 4, van de Visumcode. Hierdoor kunnen externe dienstverleners voortaan in de meeste gevallen tot 45 EUR aan dienstverleningskosten in rekening brengen. De herziening van de visumleges heeft echter geen gevolgen voor de maximale dienstverleningskosten bedoeld in artikel 17, lid 4 bis en lid 4 ter; deze blijven 80 EUR respectievelijk 120 EUR bedragen. Voorts blijven de leges voor een visumverlenging 30 EUR bedragen, overeenkomstig artikel 33, lid 2, van de Visumcode.

De herziening van de visumleges heeft geen gevolgen voor de in de visumversoepelingsovereenkomsten vastgestelde leges, tenzij in de bepalingen van de overeenkomst uitdrukkelijk wordt verwezen naar de in de Visumcode vastgestelde visumleges.

GEDELEGEERDE VERORDENING (EU) .../... VAN DE COMMISSIE

van 14.3.2024

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 810/2009 met betrekking tot het bedrag van de visumleges

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (Visumcode)⁴, en met name artikel 16, lid 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 16, lid 9, van Verordening (EG) nr. 810/2009 heeft de Commissie, rekening houdend met objectieve criteria, beoordeeld of het in die verordening opgenomen bedrag van de visumleges moet worden herzien.
- (2) Bij haar beoordeling heeft de Commissie de ontwikkelingen inzake de inflatie voor de Unie als geheel en het gewogen gemiddelde van de salarissen van de ambtenaren van de lidstaten tussen 1 juli 2020 en 1 juli 2023 geanalyseerd. Zij is tot de conclusie gekomen dat het bedrag van de visumleges 12,5 % moet worden verhoogd.
- (3) Aangezien Denemarken heeft besloten Verordening (EG) nr. 810/2009, die voortbouwt op het Schengenacquis, in zijn nationale wetgeving om te zetten, is het overeenkomstig artikel 4 van het Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, krachtens internationaal recht verplicht deze verordening ten uitvoer te leggen.
- (4) Deze verordening vormt een ontwikkeling in de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad⁵. Ierland neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze verordening en deze is niet bindend voor, noch van toepassing op Ierland.
- (5) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie en de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis⁶ die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG van de Raad⁷.

—

⁴ PB L 243 van 15.9.2009, blz. 1, ELI: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj?locale=nl>.

⁵ Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis (PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).

⁶ PB L 176 van 10.7.1999, blz. 36, ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj).

⁷ Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de

- (6) Wat Zwitserland betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis⁸ die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad⁹.
- (7) Wat Liechtenstein betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis¹⁰ die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, punt B, van Besluit 1999/437/EG, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad¹¹.
- (8) Wat Cyprus betreft, vormt deze verordening een rechtsbesluit dat op het Schengenacquis voortbouwt of op een andere wijze daaraan is gerelateerd in de zin van artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003.
- (9) Wat Bulgarije en Roemenië betreft, vormt deze verordening een rechtsbesluit dat op het Schengenacquis voortbouwt of op een andere wijze daaraan is gerelateerd in de zin van artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2005.
- (10) Verordening (EG) nr. 810/2009 moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,
HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 16 van Verordening (EG) nr. 810/2009 worden de leden 1, 2 en 2 bis vervangen door:

“1. Aanvragers voldoen een bedrag van 90 EUR aan visumleges.

2. Voor kinderen van zes tot en met elf jaar bedragen de visumleges 45 EUR.

toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

⁸ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

⁹ Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

¹⁰ PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21.

¹¹ Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

2 bis. Wanneer een uitvoeringsbesluit door de Raad wordt vastgesteld overeenkomstig artikel 25 bis, lid 5, punt b), wordt een bedrag van 135 EUR of 180 EUR aan visumleges voldaan. Deze bepaling is niet van toepassing op kinderen tot en met 11 jaar.”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel, 14.3.2024

Voor de Commissie
De voorzitter
Ursula VON DER LEYEN